

Z OBSAHU:

**VÁCLAV NECKÁŘ • PETR KOLÁŘ • ANETA LANGEROVÁ • KAREL GOTT
TEREZA ČERNOCHOVÁ • ONDŘEJ BRZOBOHATÝ • HELENA ŠTÁCHOVÁ
JITKA ČECHOVÁ • JAN WERICH • KAŠPÁREK V ROHLÍKU**

VÁCLAV NECKÁŘ MEZI SVÝMI ZPÍVÁ O KRÁSE A POMÍJIVOSTI

Václav Neckář Mezi svými – to je opravdu přiléhavý název nového alba populárního zpěváka. Ač je to s podivem, jde o Neckářovu první vánoční desku. I když... vlastně jedinou opravdu vánoční písní na ní je song Ježíšku z dávných dnů. Důležitá je ale nálada alba, která jistě posluchače prostřednictvím úžasné muziky a báječných textů dovede k zamyšlení, rozjímání a vzpomínkám. Tedy taková, jaká se často dostavuje právě o vánocích.

S oběma bratry si povídám především o zmíněném albu:

Václave, po padesáti letech hudební kariéry vydáváte svou první vánoční desku; proč jste si s vánočním titulem dával tak na čas?

V. N.: Pořád byla spousta jiné práce, tak jsme vydání vánoční desky odkládali. Ale je to asi dobře. Teď se sešla opravdu výborná sestava autorů.

Foto © 2014 Lukáš Kodrábek

J. N.: Ne, že by Vašek nikdy nic vánočního nepíval. Už v šedesátých letech s Martou Kubišovou, Karlem Štědrým, Karlem Hálou, Evou Pilarovou, Helenou Vondráčkovou, Milanem Chladilem a Karlem Černochem nazpíval koledy pro televizní cyklus Píseň pro Rudolfa III., později jsme pro něj s Edou Krečmarem napsali vánoční píseň, jmenuje se Štědrý den. Jinak ale přilíši vánočních věcí Vašek nenazpíval. I proto tedy nepřišly doposud na vánoční desku myšlenky; až nás nakopla Půlnoční. Uvědomili jsme si, že Marta Kubišová, Karel Gott i Helena Vondráčková už na kontě mají několik vánočních desek a řekli jsme si, že by i Václav mohl vytvořit pro své bližní nějaké to vánoční album.

V. N.: No a nakonec jsme měli tolik skvělých písní, že Půlnoční na téhle desce ani není. Nevešla se.

O vaší vánoční desce se mluvilo už minulý rok, nakonec jste termín vydání posunuli...

J. N.: Původní záměr byl trochu jiný, než je výsledek. Měli jsme připravených asi pět nebo šest nových původních písní a ty jsme chtěli doplnit coververzemí osvědčených záležitostí, které třeba už Vašek nazpíval dřív, a vánočních hitů typu Purpura. Když ale ty původní věci slyšel Dušan Neuwerth, kterého jsem přizval ke spolupráci, záměr se změnil. Dušan řekl, že by stálo za to udělat celé album čistě z původních písní. Tak jsme si opravdu dali trochu na čas a vydání alba odložili na letošek. Nakonec se sešlo asi třicet krásných původních písní! Bylo tedy skutečně z čeho vybírat – na desku se jich dostalo dvanáct. Snad si tam každý vybere ty své.

Deska se jmenuje Mezi svými; mám pocit, že ta vaše „rodina“,

okruh spolupracovníků a přátel, se neustále rozrůstá!

V. N.: Rozrůstá. A co se týče autorů, tak generačně by někteří z nich mohli být mými vnuky nebo vnučkami. Napsali mi krásné melodie i texty. Nakonec si myslím, že to není tradiční vánoční deska. Jde spíše o duchovní záležitost, jakýsi impuls k zamyšlení. A třeba i ke vzpomínkám na ty, kteří už s námi nejsou a chybí nám.

Album je výjimečné třeba i tím, že obsahuje texty dětí tří významných textařů, kteří už se na desce podílet nemohli. To je skoro symbolické – obzvlášť u alba s vánoční atmosférou.

J. N.: Samozřejmě jsme oslovili osvědčené spolupracovníky, třeba Edu Krečmara a Zdeňka Rytíře. Zdeňk nám slíbil dva texty, ale bohužel zemřel. Jeho manželka Helenka nám ale řekla, že se o texty pokouší i jejich dcera Ája, jestli nechceme zkusit něco s ní. Nabídl jsem jí docela těžkou melodii, a myslím, že se povedla. To je písnička Pomíjivá. S Honzou Fischerem, synem Iva Fischera, se známe už léta, a věděli jsme, že taky občas píše. Ten nám napsal dva texty, Anděl strážný a Za všechny blízké. A s Václavem Koptou, synem Pavla Kopty, jsme vstoupili do spolupráce přes Supraphon. A taky to byla správná volba. Písníčky Jsou s námi a Hlídá je Bůh jsou krásné. Takže děti svých slavných tatínků se, myslím, v dobrém vydali v jejich šlépějích.

V. N.: Celé je to skutečně symbolické. Za ty, kteří už mezi námi nejsou, s námi spolupracovali jejich potomci. A Alenka svůj text k písni Pomíjivá věnovala přímo svému tatínkovi – Zdeňku Rytířovi. Fakt je, že je všechno pomíjivé...

... ale určité věci mají své pokračování, právě v dětech. O tom je třeba

písníčka Ježíšku z dávných dní – zpíváte v ní, že jste jako dítě měl rád Vánoce, po vás pak váš syn a po něm pak jeho děti, vaše vnučata.

V. N.: To je pravda. Jenom s tím, že čtyři vnučata má můj brácha Honza, já zatím ne. Ale co není, může být.

J. N.: Tenhle text Edy Krečmara je v zásadě o nás dvou. On nás zná spoustu let a ví o nás opravdu hodně. Mimochodem – právě on nám napsal třeba i text k písničce My to spolu táhnem dál.

Na albu se taky několikrát opakuje motiv andělů. Máte pocit, že nad vámi bdějí a bdí andělé?

V. N.: Doufám! Věřím, že kolem mě je několik andělů, kteří nade mnou bdí. A budou bdít i nadále. A dohlédnou, aby se mi nestalo to nejhorší. Zabrzdí mě, když budu chtít dělat něco špatného a naopak mě pomůžou k tomu lepšímu. Prostě mě ochránějí.

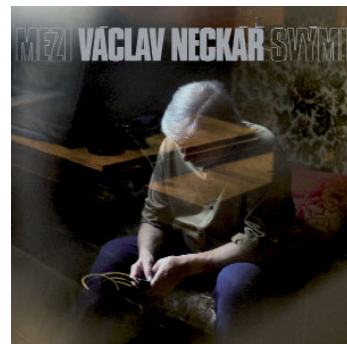
J. N.: Na mě určitě dohlížejí – vždyť se na mě podívejte! (smích) Ale vážně: myslím si, že každý má svého anděla. Jde jenom o to, jestli ho vyslyší nebo ho neposlouchá.

Václave, velká věc: poprvé v životě jste nazpíval regulérní duet s Martou Kubišovou!

V. N.: Je zvláštní, že jsme nikdy žádný duet nenazpívali. Mohlo by se zdát, že v Golden Kids jsme nějaký měli, ale tam to bylo většinou tak, že jeden z nás měl sólo a ostatní mu dělali křoví. Nebo jsme zpívali všichni tři dohromady. Došlo k tomu teď a mám z toho velkou radost. Boban Ondráček ve své době říkal, že naše hlasy k sobě úplně ideálně nepasují. Ale myslím si, že časem si to hezky sedlo a duet je tady.

Sešli jste se spolu u natáčení?

V. N.: Sešli, i když jsme svůj part

SU 6269-2

Supraphononline

natáčeli každý zvlášť. Byli jsme ale oba u toho.

Byla to nostalgie? Vzpomínali jste na doby dávné spolupráce?

V. N.: Byla, i když mi si spolu i v současnosti občas zazpíváme. Především na Letní scéně Divadla Ungelt, které se stalo Martinou domovskou scénou. A občas si přijde Marta zazpívat jako host do našich programů.

Čím se obecně liší album Mezi svými od vašeho předcházejícího alba Dobrý čas?

J. N.: Dobrý čas jsou vysloveně autorské album Jaromíra 99 a Dušana Neuwertha. Na desce Mezi svými se podílí mnohem víc autorů. Kromě toho by deska Mezi svými měla být vánoční – a občas možná i je. A není tak stylově uzavřená, jako Dobrý čas. Pestrost v aranžích a náladách vychází právě z většího množství autorů. Takže je to úplně jiná deska, a myslím si, že je to dobře. Tak to má být.

V. N.: Dramaturg i producent desky Dušan Neuwerth vybral ty věci, které jsme pak natočili, ale výběr to byl složitý. Dokonce odmítl i nějaké Honzovy věci!

J. N.: To vyznělo tak, jako by byly úplně hrozné! Tak to ale, doufám, není. Ve finále se sešlo hodně kvalitních písní a bylo zapotřebí, aby dramaturg udělal jenom jeden člověk. Já osobně jsem byl zastoupen několikalet, tak tu mohlo dojít ke střetu zájmů, jak se říká. Nechali jsme tedy na Dušanovi, který na desce nemá žádnou vlastní písničku, a on mi dvě věci vyřadil.

A nakonec jste mu to odsouhlasili?

J. N.: Ano. Uznal jsem, že se spíš hodí na jinou desku.

Co se stane s těmi písněmi, na které se nedostalo?

J. N.: To záleží na tom, jestli tahle deska zaboduje. Když bude mít Supraphon zájem, tak příští rok budou taky Vánoce!

Doteď tedy nic a od letoška budete mít každý rok novou vánoční desku...?

V. N. + J. N.: (smích) To zase nehrozí. Teď bychom album Mezi svými rádi uvedli i na koncertech. Nejen letos, ale hlavně během příštího roku.

DOBŘÝ ROK **KARLA GOTTA**

SU 6260-2

„Měl jsem zase mimořádně dobrý rok. Vydal jsem nové album příznačně nazvané S pomocí přátel, kde je hned několik potenciálních hitů,“ řekl Karel Gott bezprostředně po koncertě v pražské O2 Aréně, který natáčela televize Prima. „Na pěti DVD je zmapována má pětapadesátiletá pěvecká kariéra a za sebou mám koncerty v největších sportovních halách v Česku a na Slovensku. To všechno by se mi nepodařilo, podobně jako získání 39. Slavíka, bez mého publika,“ ještě dodal s úsměvem.

SU 7127-9

Supraphononline

PETR KOLÁŘ LIDI NEJDŘÍV VIDÍ, TEPRVE POTOM SLYŠÍ

Ve speciální sadě DVD a CD vychází jarní koncert stálice české populární hudby Petra Koláře. Netradičně akustické vystoupení populárního zpěváka na pražském Žofíně bylo plné energie, mělo skvělou atmosféru a svou roli sehrál i genius loci místa. Tohle všechno filmový záznam uchovává. A uchovává to i cédečko. Jedinečný večer jedinečného interpreta si tak můžete připomenout vlastně kdykoliv.

„Mrzí mě, že Petr vypadl z nominací na Českého slavíka, protože je to velký zpěvák,“ řekl při nedávném slavičím ceremoniálu Karel Gott. Petr byl nakonec osmý, což není vůbec špatné. A tak jsme rozhovor s Petrem Kolářem začali právě Českými slavíky.

Kolem Slavíků je vždycky hodně řečí. Jaký je váš názor na tuhle anketu?

Je pravda, že kolem Slavíků je vždycky hodně debat, můj názor je ale jasný. Jde o anketu, ve které hlasují fanoušci. Já osobně dělám muziku pro lidi. Když někomu stojí za to poslat mi hlas, je to v pořádku. Můžeme mluvit o tom, že tahle anketa nemusela nikdy vzniknout. Můžeme mluvit i o tom, že se může zrušit. Ale o co tu jde? Je to měřítko popularity. A pro interpreta odměna za celoroční práci. Za to, že jezdí po koncertech a něco tvoří. Já bych Slavíky nerušil.

Foto © 2014 Michal Matyáš

Takže věříte i tomu, že jsou ohlídaní možnosti podvodů?

Pokud vím, úplně falšovat tu nejde. Z jednoho mobilu jde poslat jenom jeden hlas. Samozřejmě si jeden člověk může koupit milion mobilů nebo milion karet, ale věříte tomu? Otázka je, jak to v minulosti probíhalo s těmi pověstnými korespondáky. Já jsem ale člověk, který hledá spíš pozitivní stránky věcí. Věřím tedy, že se s hlasy nemanipuluje.

Letos jste skončil osmý; jste s tímhle umístěním spokojený?

Jsem. Tuhle sezónu, vlastně už dva a půl roku, jsem nevydal žádný titul a dva roky jsem nevystoupil v muzikálech, takže na tomhle poli jsem nebyl moc vidět. Sice jsme s kapelou objeli celou republiku, ale na vyšší umístění to bylo málo. Kdybych vydal desku, psalo by se o ní a lidem bych byl víc na očích. To se u mě ale minimálně rok nedělo. Žádnou trvalou hodnotu jsem do světa nevydal. Jsem tak za své umístění opravdu rád. Těší mě, že jsem v hlavách lidí pořád zůstal a že mi poslali hlas.

Takže si myslíte, že kolegové, kteří album vydali, byli oproti vám ve výhodě?

Je to tak. O tom kterém produktu se mluví. Může to být deska, ale může to být i nějaká ta kauza. To zpěvákovi vždycky pomáhá. Když je často vidět a píše se o něm, a nemusejí u toho být ani fotky, a určitě si na něj ostatní vzpomenou. Karel Gott říká, a má to od Franka Sinatry, že je vlastně jedno, co o vás píšou, hlavně že napíšou správně vaše jméno. (smích)

Ve Slavíkovi jste byl pětkrát druhý, na první místo jste zatím nedosáhl. Máte tyhle ambice?

Jéje, ambic a tužeb mám spoustu! Pořád po něčem toužím. Jak jste řekl, v posledních deseti letech jsem byl pětkrát druhý – za Karlem Gottem. Je to ale v zásadě příjemné. Je lepší být druhým, protože to vysněné první místo máte pořád před sebou a motivuje vás to jít někam dál... Ale o tom to celé není. Jsem rád, že jsem na té

opravdové špičce mohl být poměrně dlouho. A samozřejmě se tam vrátím! (smích)

K vašemu novému „kombinovanému“ albu. Vydáváte DVD a CD se záznamem dubnového koncertu na Žofíně. Vyjádřil jste se, že Žofín je pro vás magické místo; čím vším?

Víte, já si rád kladu zdánlivě nedosažitelné cíle. Vyčetl jsem, že na Žofíně moc podobných koncertů nebylo, buď se tam hrál jazz či soul nebo klasika, třeba koncert sólové harfenistky. Chtěl jsem to změnit a bavilo mě to, bylo zajímavé sledovat a být v napětí, jestli se to povede. A povedlo! Taký na můj koncert přišli lidi, kteří by asi jinak na Žofín nešli. Chtěl jsem jim ukázat, že je to opravdu krásný dům, který má historii a stojí na úžasném místě. Na DVD je to vidět i slyšet, myslím, že se to tam podařilo zachytit. Koncert byl skvěle ozvučený i nasvícený a k tomu všemu hrálo i zdobené sálu. Z nahrávky číší úžasná energie a nálada. Mám za to, že se tohle album hodí i k Vánocům, kdy se snad člověk i trošičku zastaví. Celý rok běháte, ale kolem Vánoc by mělo být relativně víc klidu. Třeba i s dobrým koncertem na Žofíně. (smích)

Od začátku jste plánovali komplet DVD a CD?

Ano, i když prostor na CD i DVD je trochu omezený, takže se na ně úplně celý koncert nevešel. Je tam ale samozřejmě jeho drtivá většina, to nejpodstatnější! Atmosféře disků to neubralo. Ale zpátky k vaší otázce: od začátku byly snímány jak obraz, tak zvuk. DVD tak doprovází cédéčko. Ne každý má v autě dývídyčko. (smích)

Na žofínském koncertě jste se vydali do vod akustického zvuku, což neděláte moc často...

Občasnou transformaci elektroniky do akustických vod, jak říkáte, mám rád. V takovém případě musíte zahrát všechno naprosto přesně, protože v akustické podobě vylézají mnohem víc chyby. Ale o to je tahle věc zají-

mavější, je to větší výzva. Písňe, které hrajeme s kapelou, tedy s bigbitem, jsme přearanžovali, a na koncert jsem si pozval i smyčcové kvarteto a Ondru Klímka. To je multiinstrumentalista, který hraje na kdeco. Všichni pospolu jsme písničkami dávali akustický háv. Je krásné, když věc, na kterou jste nějak zvyklý, najednou kvete jinak. Po změně aranže je to pořád ona písnička, ale v jiném, řekl bych, kabátečku. To se týká skoro všech věcí na novém DVD.

Kolik vám to dalo práce?

Hodně. S každou věcí jsme si důkladně pohráli, přearanžovávali jsme ji barevně, co se týče nástrojů i tempa. Ve zkušebně jsme se s každou písničkou dlouho mazlili. A výsledek stojí za to, je opravdu dobrý. Písničky zněly dobře, i když trošku jinak.

Bylo bolestné vyřazovat písničky, které se na DVD a CD nevešly?

Bylo! Ale to se někdy stává. Vyřazoval jsem já, ale opravdu s těžkým srdcem. Naštěstí se to netýkalo deseti, ale jen dvou, tří písni.

Hlídal jste si i obrazovou kvalitu DVD?

Hlídal, a i tohle se docela povedlo. Každé natáčení samozřejmě záleží na

SU 6280-2

Supraphononline

penězích – máte nějaký rozpočet a do něj se musíte vejít. Vzhledem k našemu rozpočtu dopadl záznam naprosto skvěle.

Kolik kamer a jeřábů vám rozpočet dovolil?

Šest kamer plus nějaké na jevišti a jeden jeřáb. Není to moc. Pak hodně záleží na střihu. My – tedy myslím muzikanty – jsme při koncertu nelítali po hrazdách, nebyla to žádná divočina; pak je zapotřebí si pohrát se střihem. Stříhá se různě na muzikanty, do publika a tak. Zkrátka – čeho se nemůže docílit kamerami, to se dotáhne střihem. Ale hezky, s citem, aby to neubralo atmosféře toho koncertního večera.

Album má výpravný, honosný obal. Asi vám hodně záleželo i na něm...

Určitě! Lidi nejdřív vidí a teprve pak slyší. Souhlasím s tím, že obal desky prodává. V rámci možností si tak obaly svých alb hlídám. Je přitom dobré poradit se s lidmi, kteří jsou nezaujatí. Doma jsem samozřejmě nejlepší, ale ta deska doma nezůstane. Booklet a jeho zpracování je tedy kolektivní práce. V tomhle případě je opravdu krásný. Jsou tam fotky z koncertu, různé informace, je hezky graficky vyřešen. Prostě se povedl. To je důležité vůči těm, kteří si komplet koupí. Konec konců i já, když už si koupím nějakou desku, chci u ní mít krásný obal. Celé album беру jako artefakt. Nuly a jedničky, empétrojky a další digitální formáty – to je dobrá věc, ale mít v ruce krásný předmět, to je věc druhá. A pro mě hodně důležitá.

Foto © 2014 Michal Matyáš

ANETA LANGEROVÁ NA RADOSTI

**Autenticita. Osobitá melodika.
Silné příběhy – takové je nové album
Anety Langerové.**

Nová studiová deska navazuje na titul *Pár míst*, kterým si Aneta splnila svůj sen, když ke spolupráci přizvala vynikající smyčcové trio a svou dosavadní tvorbu představila v akustické podobě. Písně v intimní atmosféře získaly naléhavější rozměr a album sklídilo velký úspěch u kritiků i fanoušků.

Stejně naléhavá, ale i hravá je její nová deska. Spolu s klavíristou, hudebním skladatelem a producentem Jakubem Zítkem pracovali dva roky na písních, původní hudbě a textech. Na albu *Na Radosti* naleznete 12 autorských písní vyprávějících o dívkách a ženách, které spojuje jejich čistota, křehkost ale současně odvaha a odhodlání jít vlastní cestou. Dokáží naslouchat svému vnitřnímu hlasu a nachází v sobě sílu překonat jakoukoliv překážku, kterou jim život klade do cesty. Někdy mohou být okolím vnímány jako jiné, jejich jinakost však pramení z touhy vést dobrý život, ve kterém jsou upřímně samy k sobě.

Fanoušci se už teď mohou těšit na jarní turné *Na Radosti 2015*, kde Anetu doprovodí kapela, smyčcové trio a piano. Koncerty budou symbolicky zahájeny v Jižních Čechách, nedaleko místa, které desku inspirovalo.

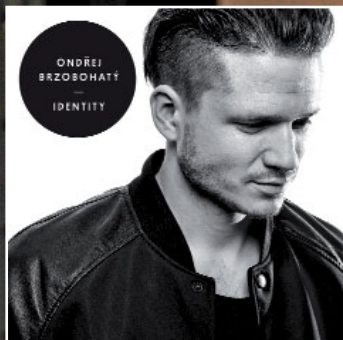
AS001-2

Termíny jarního turné Na Radosti 2015

11. 2. Prachatice, Městské divadlo	27. 2. Hradec Králové, Klicperovo divadlo
12. 2. Třeboň, Městské divadlo J. K. Tyla	09. 3. 2015 – Česká Lípa, KD Crystal
13. 2. Český Krumlov, Městské divadlo	10. 3. Mladá Boleslav, Škoda auto muzeum
16. 2. Kyjov, Kulturní dům	11. 3. Turnov, KC Střelnice
17. 2. Olomouc, Divadlo na Šantovce	12. 3. Sokolov, Městské divadlo
18. 2. Znojmo, Městské divadlo	13. 3. Plzeň, hudební ceny Žebřík, KC Depo
24. 2. Český Těšín, kino Central	31. 3. 2015 – Pelhřimov, Městské divadlo
25. 2. 2015 – Ostrava, DK Akord	01. 4. Uničov, MKZ kino
26. 2. Brno, Sono centrum	

Supraphononline

ZLATÉ ALBUM ONDŘEJE BRZOBOHATÉHO

SU 6254-2

„Jsem nadšený z toho, že moje hudba má tolik posluchačů, kterým stojí za to, aby si ji legálně koupili. Je to pro mě velká čest a z celého srdce jim za to děkuji,“ dodal Ondřej Brzobohatý při přebírání Zlaté desky Supraphonu za úspěšný prodej jeho sólového debutu Identity. Album vyšlo v květnu a i půl roku po vydání zůstává v hitparádě nejprodávanějších nahrávek (IFPI-ČR).

Brzobohatý ocenění převzal v rámci podzimní části koncertního turné. S Identity Tour se vrátí na koncertní pódia již opět od 19. 2. 2015. Začátkem roku bude také jednou z hvězd finále ankety Žebřík 2014 Bacardi Music Awards – 13. března 2015 v DEPO Plzeň.

Více na www.anketazebrík.cz

Supraphonline

TEREZA ČERNOCHOVÁ CHYSTÁ NA JARO NOVÉ ALBUM

S režisérem Vladimírem Michálkem natočila videoklip k titulní písni Škrábnutí, která aktuálně zní v jeho filmu Pohádkář.

Po sedmi letech od sólového debutu Small Monstrosities chystá Tereza Černochová na jaro 2015 u Supraphonu novinkové album. Půjde o původní repertoár s českými texty, na němž se tentokrát zpěvačka podílí i autorsky. Již nyní je zřejmé, že písnička Škrábnutí pojmenuje celé album. Text Zdeňka Borovce, jenž původně vznikl na hudbu Milana Tesaře pro Karla Černocho, nyní hudebně zpracoval Roman Holý. Ten také jako producent stojí za přípravou celé desky.

Píseň Škrábnutí si do svého nového filmu Pohádkář, který měl premiéru 6. listopadu 2014 a vznikl v produkci Marlene Film, vybral režisér Vladimír Michálek, který jej realizoval podle scénáře Marka Epsteina na motivy stejnojmenného bestselleru Barbary Nesvadbové. V hlavních rolích účinkují Jiří Macháček, Anna Geislerová a poprvé v českém filmu i světová topmodelka Eva Herzegová. Strhující příběh o osudové lásce a nemilosrdné lži rámuje i nový videoklip, který Vladimír Michálek na píseň Škrábnutí natočil s Terezou Černochovou.

Pro své fanoušky chystá Tereza Černochová v pražské La Fabrika předvánoční akustický koncert, který se uskuteční v úterý 16. prosince od 19, 30 hodin. „V té předvánoční chaosu si s kolegy Tomášem Koudelkou a Davidem Landštofem chceme zahrát něco velmi příjemného, co máme rádi a nemusíme nad tím moc přemýšlet. Jednoduše pěkné písně, jen tak, ve třech. Vidět se s našimi příznivci, popřát jim dobrý nový rok a seznámit je s velkými věcmi, které chystáme na jaro 2015... mou novou deskou a kapelou,“ dodává k programu koncertu Tereza Černochová.

Supraphonline

Foto © 2014 Veronika Strachová

S režisérem Vladimírem Michálkem

Foto © 2014 Martin Kubica

VÁNOČNÍ DÁREK OD HELENY ŠTÁCHOVÉ

Její hlas je nezapomenutelný, rozpoznatelný a velice tvárný. Pravidelně se o tom přesvědčují návštěvníci Divadla Spejbla a Hurvínka, když jsou svědky toho, jak rychle a pohotově se Helena Štáchová dokáže převtělovat tu do Máničky a tu zase do paní Kateřiny.

„Souboj dvou postav různého hlasového tembru, různého charakteru i věku mám opravdu ráda. To je to krásné na mé práci,“ pochvaluje si Helena Štáchová, která svůj hlas kromě oblíbených loutkových postavíček zapůjčila i české verzi seriálové Lízy Simpsonové.

Když ji dnes posloucháte, ani by vás nenapadlo, že lehkost, s níž Helena Štáchová známé hlasy vytváří, je pouze zdánlivá. Jsou za ní totiž dlouhé a dlouhé hodiny práce. „Zatímco paní Kateřina šla snadno, s Máničkou to bylo horší. Má totiž umělý hlas – fistuli. Vytváření jejího hlasu připomíná jódlování,“ popisuje ředitelka Divadla Spejbla a Hurvínka.

Supraphon potěšil příznivce Máničky, ale pochopitelně i Spejbla a Hurvínka, novým CD s nahrávkou dětského muzikálu Mikiho Kirschnera, Robína Krále a Jiřího Škorpíka Jak s Máničkou šli všichni čerti. Album vyšlo v listopadu u příležitosti neuvěřitelných sedmdesátin Heleny Štáchové a může být hezkým vánočním dárkem pro malé i větší děti.

SU 6187-2

VIDEO

Supraphonline

NEPOSLOUCHEJTO! VYZÝVÁ SVÉ POSLUCHAČE NA NOVÉM ALBU KAŠPÁREK V ROHLÍKU!

Kašpárek v rohlíku jako zástupce hnutí BEJBYPANK, které spojuje ve své tvorbě kvalitní zábavu dětí a rodičů, slibuje návrat k pankovým kořenům. Pank ale na novém albu nechápu autoři v hudebním slova smyslu, ale spíše v přímosti a revoltě témat, které v nahrávkách zpracovávají.

Hudebně je album NEPOSLOUCHEJTO! bez hranic, bejbypankově pestrá, od funky, přes punk, rock až po elektroswing. Zde chce Kašpárek opět po svém vyučovat hudebnímu vkusu. Pankově přímá je však tematicky a textově. V písničkách se tak posluchači střetnou i s reálným světem, například s problematikou týraných dětí. Principál projektu David Dvořák k tomu říká: „Navazujeme na kvalitní chytré písničky pro děti a jelikož jsme od přírody zlobiví, hraví a pomatení, nebude chybět jako vždy lehkost, odstup a plácání do kolen tzv. hihhi-hahaha styl. Ale nějak nám to tentokrát nestačilo a v přirozeném dospívání jsme narazili i na témata reálného světa, a tak jsme si řekli, že se jich nebudeme bát a na desku je pustíme. Někdy jen upozorníme, jindy v mezích revoltujeme a diktujeme!“ Deska obsahuje poprvé jednu skladbu v angličtině.

Směrem k věku Kašpárek skutečně dospívá od desky k desce a tematicky za sebou pomalu nechává použité papírové pleny, ale na malé posluchače nezapomíná. „Nová deska začíná opět v předškolním věku, ale zastavuje se až někde tam, kde se člověk rozhoduje zda vyroste a přestane šlapat do kaluží nebo zda zůstane malej i když s velikostí nohy 47!“, dodává principál a spolkně součástku stavebnice Merkur!

Autorsky naleznou posluchači na albu písničky oslehaných bejbypankových matadorů jako je Márdi z Vypsané fixy, Milan Cais z Tata Bojs, principál Kašpárka v rohlíku David Dvořák, Martin Horáček ze Sound Code. Hudební tvář opět producentsky líčil Dušan Neuwerth, v patách s jeho bratrem Tomášem a Martinem Horáčkem.

Novinkou je například autorská spolupráce s Jaromírem Švejdlíkem

alias Jaromír 99, Andy Cermakem ze Sunflower Caravan, a také se zpěvačkou Monikou Načevou na pozici „DIRIGENT SLOV SENIOR.“ Ta se kromě textové dramaturgie zasloužila i o spolupráci s českou spisovatelkou žijící v Argentině Markétou Pilátovou, která bude mít na desce dva texty. Na desce by se u mikrofonu nebo za nástroji měli potkat interpreti z různých částí českých hudebních luhů a hájů: Márdi (Vypsaná Fixa), Milan Cais (Tata Bojs), Dara Rolins, Adrian T. Bell (The Prostitutes), Klára Vytisková (Toxique), Ondřej Bauer (Vosto5), Monika Načeva, Vojta Jágl (soused), Eliška Dvořáková (Kašpárek v rohlíku), Marek Doubrava (Hm...), Jiří Šponar (Kašpárek v rohlíku), Romana Neumanová (Kašpárek v rohlíku), Andy Cermak (Sunflower Caravan), a další.

www.bejbypank.cz

8590070070079

JITKA ČECHOVÁ OKOUZLENÁ SMETANOU

Mezinárodně uznávaná pianistka dokončila v roce 190. výročí narození Bedřicha Smetany komplet nahrávek jeho klavírního díla.

Pianistka Jitka Čechová uzavřela nyní sedmým dílem dosud nekompletnější nahrávku klavírního díla Bedřicha Smetany. Díky jejímu nasazení a bezchybné interpretaci tak máme příležitost ocenit tuto pozoruhodnou a nedoceněnou vrstvu Smetanova díla v kontextu největších klavírních skladatelů 19. století. Poslední album ze sedmidílné kolekce, která obsahuje celkem 8 CD, vyšlo koncem listopadu. Nahrávka je rovněž k dispozici v digitální podobě na iTunes či Supraphonline.

„S pomocí a milostí boží budu jednou v technice Lisztem, v komponování Mozartem,“ poznamenal si Bedřich Smetana do deníku v lednu 1843. V té větě je všechno odhodlání a důvěra ve vlastní talent, které devatenáctiletého skladatele přiměly – navzdory rodičům – odejít do Prahy za dalším studiem a které z něj posléze učinily jednoho z nejslavnějších českých skladatelů. Začátek této cesty se vyznačoval velmi nejistými existenčními podmínkami a mladý Smetana tady musel prokázat velkou houževnatost. Nová nahrávka Jitky Čechové přináší jeho rané skladby z let 1845–1846, z období intenzivních studií a počátku samostatné umělecké dráhy. Mnohé z nich jsou na CD nahrány poprvé, některé později využil ve svých pozdějších dílech, nebo je revidoval.

„Zažívám pocit radosti ze završení kompletu, který určitě odráží významnou etapu mého profesního bytí, a zároveň nostalgii, že projekt končí. Přestože jsem ve stejné době natočila i celou řadu jiných nahrávek sólových či komorních, vždy mě těšilo ponořit se do Smetanova díla a věnovat se v koncentrovaných etapách jen jemu. Pevně věřím, že nahrávky získají své místo na slunci, a tím má činnost ve prospěch Smetany neskončí, ale naopak vzroste díky zájmu konkrétních pořadatelů o zařazení Smetanova nevšedně originálního odkazu do koncertních sérií,“ dodává Jitka Čechová, jejíž podání klavírního díla Bedřicha Smetany zaznělo již na pódii v Německu, Rakousku, Francii, Švýcarsku, Anglii, Španělsku, Chorvatsku, Itálii, ale i v Brazílii, USA, Kanadě či v Japonsku, Jihoafrické republice a v Egyptě. „Obrovská šíře, pestrost, mnohostrannost a moderní osobitost Smetanova klavírního odkazu mě nepřestává fascinovat. Jsem vděčná osudu za tuto nevšední možnost proniknout díky nahrávce nejen do světa Smetanovy hudby, ale také do jeho mimořádné osobnosti, která tak mnoho znamená pro naši hudební historii, přestože do vínku života dostala tolik překážek,“ přemítá nad skladatelovým dílem Jitka Čechová a doplňuje: „Obrovským zážitkem je

pro mě také reakce publika v různých koutech světa, která napovídá, že Smetana a jeho klavír konečně nachází své obdivovatele a zastánce i v 21. století.“

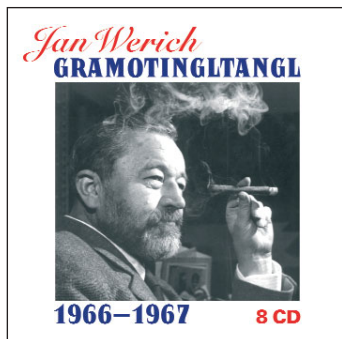
Jitka Čechová studovala na konzervatoři v Praze u prof. Jana Novotného, na AMU u prof. Petera Toperczera, postgraduálně se vzdělávala například u Eugena Indjice v Paříži a Vitali Berzona ve Freiburgu. Je laureátkou řady mezinárodních soutěží, koncertuje v mnoha evropských zemích i v zámoří. Spolupracuje s významnými domácími i zahraničními orchestry a vystupuje se sólovými i komorními programy. Je pravidelně zvána na

velké hudební scény a festivaly (Pražské jaro, Graz, Paříž, Alte Oper Frankfurt, Baden-Baden, Bodensee Festival, Český Krumlov, Moravský podzim, Edinburgh, Bamberg, Janáčkův máj, Ticino Musica). Intenzivně se věnuje také komorní hudbě a jako pianistka Smetanova tria (Jiří Vodička – housle, Jan Páleníček – violoncello) vystupuje v rámci kombinovaných programů tria rovněž sólově. Těžiště repertoáru Jitky Čechové je v dílech českých autorů, vedle Dvořáka, Janáčka a Martinů hraje především Bedřicha Smetanu. Natočila již řadu úspěšných CD – jak sólově, tak jako klavíristka Smetanova tria.

GRAMOTINGLTANGL JANA WERICHA

Supraphon ve spolupráci s Českým rozhlasem vydal v kompletu osmi CD pořady Gramotingltangl s Janem Werichem. K posluchačům se tak dostávají méně známé a pozapomenuté nahrávky, které potěší všechny příznivce Werichova nestárnoucího vyprávění. Od narození tohoto dramatika, herce a v autorské dvojici s Jiřím Voskovcem významného představitele meziválečné divadelní avantgardy a posléze i poválečné české divadelní kultury uplyne začátkem února 110 let.

SU 6198-2

Supraphononline

Gramotingltangl byl pořad Jiřího Suchého, vysílaný od října 1965 v podvečer Československým rozhlasem na tehdy novém vlnovém rozsahu velmi krátkých vln. Oblíbené půlhodinky se vysílaly až do léta 1968 a jejich celkový počet přesáhl 600. Vedle Suchého v tomto pořadu chytřích úvah doplňovaných hudbou z gramofonových desek k posluchačům promlouvali Miroslav Horníček, Ivan Vyskočil, Jiří Šlitr a několik dílů uváděla i dvojice Miroslav Šimek a Jiří Grossmann.

Jan Werich se před rozhlasovým mikrofonem objevoval nepravidelně od léta roku 1967 a svým nezaměnitel-

ným způsobem rozvíjel úvahy na nejrozličnější témata. Podvečerních půlhodin, ve kterých vystoupil, byly více než tři desítky. V archivu Českého rozhlasu se našlo jedenáct z nich. Většina ztracených částí byla doplněna pro nový CD komplet amatérskými nahrávkami rozhlasových pořadů z archivu sběratele Karla Koliše.

Technika dokázala propojit profesionální záznam s tím amatérským. Na osmi CD se tak díky Českému rozhlasu a Supraphonu k posluchačům dostává Werichovo vidění světa, jeho vyprávěných myšlenek s charakteristickým vtípem, postřehem, citem a inteligencí tvořivého génia.

„Kromě pořadů *Táto, povídej!* jde v těchto Gramotingltanglech o jednu z nejdůležitějších spoluprací Jana Wericha s Československým rozhlasem,“ komentoval to Robert Tamchy-

na, jenž se podílel dramaturgicky na kompletaci archivních nahrávek za Český rozhlas. Lidé si poslechnou například jeho úvahy O hudbě, O seznamování, O rybách, O jídle, O minulých životech, O psech, O záhadách, O nepřijícnosti, O radosti, o lidstvu a o pravdě, O starožitnostech, O strašidlech, O špionáži, O snech, O mládeži, O lovech, O dopravních strážnících, O mravencích a O pirátech. Některé úryvky se objevily na dříve vydaných CD Poklady z archivu, Delikatesy a Jan Werich a Miroslav Horníček na Kampě.

Český rozhlas

REDAKCE: Michal Máka, Vladan Drvota, Zdeněk Brouček, Lukáš Kadeřábek a Tomáš Pilát / grafická úprava: Luděk Turek

KONTAKT: SUPRAPHON a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon

www.plus.google.com/+supraphon/

www.supraphon.cz